

Treptă XIV

Despre părțele astăzăndat și tiran (lăcomie)

Despre post

① Având să vorbim despre părțe, nu-am hotărât să vorbim intelectul (să filozafăm) împotriva noastră, ca în toate celelalte. Căci m-a minunat să rețină elibera cineașă de el înainte de a se naște în mormânt.

(Obs) Nu stăruia de noi că reflectul să nu fie atacat și talburat de toate gândurile generale ale renașterii. Dar stăruia de noi să fie misericordia și spălarea petrecută în noi. De aceea a spus sfântul că va filozofa împotriva lui.

② Locomia stomacului este fetorul pântecului.

Stomacul roturat strigă că e lipsit.

Stomacul grițuit și plinut de rotul, tipă că îi e foame.

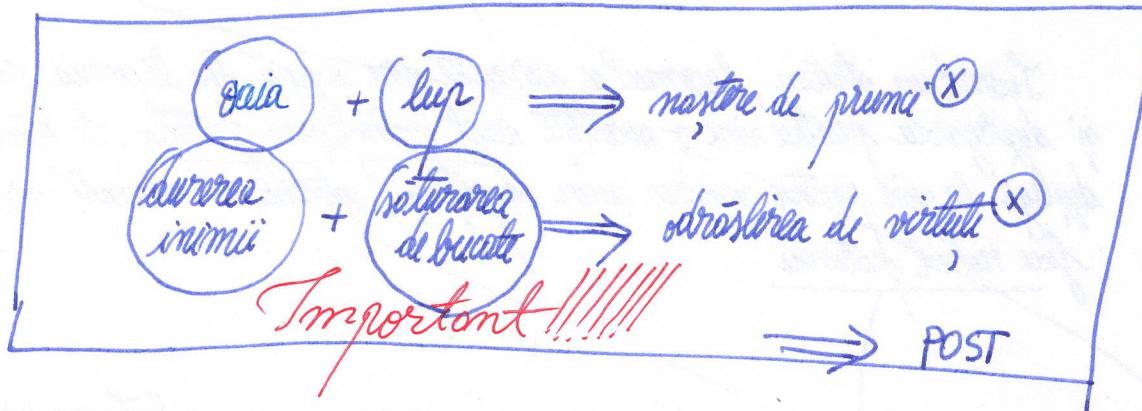
Locomia pântecului e bucatar învins, mărind tot felul de mâncări gustoase.

Păstrându-se un canal, se deschide altul. Închizându-l pe acesta, se noște un altul.

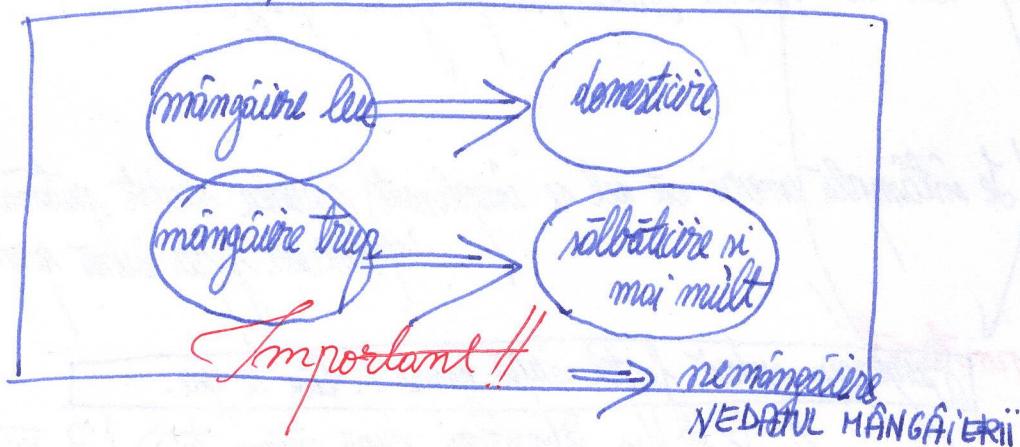
Locomia pântecului este o amăgire a ochilor, care înghitind puține, dorîste să le
înghețe pe lente.

③ Săturarea de bucate este (maica curvii)

Obs Precum oata nu se impregnă cu lupul pentru nastere de pruncu,
ora că saturarea inimii nu se impregnă cu saturarea pentru odrăslirea virtutii.

Cel ce mângâie pe leu îl domesticeste adeseori;
dar cel ce mângâie lupul îl salbatuiește și mai mult!

Obs A lui Iriea: „Din patru lucruri se înmulțește curvia trupului”

1. din somnul pe sătare
2. din glume blasrate (de prost gust)
3. din mâncarea pe sătare
4. din improdăberea trupului

- (4) Se bucură iudeul de rămbotă și de sărbatoare
 Se bucură monahul lacom de rămbotă și de duminică.
 Se gândește cu mult timp înainte de Paști și pregătește mânările cu zele măslinice.

Pe cînd Robul stomacului face planuri cu a măncări va treia prăjiturul
Robul stomacului face planuri cu a băutui de hoinăciște și va îmboziți
Important!

Sorind un străin, lacomul se pornește spre agaș din lacomia părintelui și dyslegarea părții sine o socotire drept măngâierea fratelelui. Se gândește să dyslege la vin pentru venirea unor ospăți și, recitând că arunca vîrteata, se face robed poternici.

Obs Nu cu băuturi de vin trebuie prăjuită sărbatorile și cu inimă la mintu și cu carnea reflectată Important!

Dacă cel lacom de bucate și băutură de vin mai mult mănie pe întăreșterea sărbatorii sau pe Hristos, sau pe sfântul prăznuitor.

Obs "Se întâmplă uneori că cel ce implementează slujba patenu și prăjnicescă fapta bunei prin gânduri velene"

Important! Ajungându-se judecă faptele după gânduri. Cău și zice:

"Să-ți ideea domnigea după inimă ta"» (B. XIX, 4)

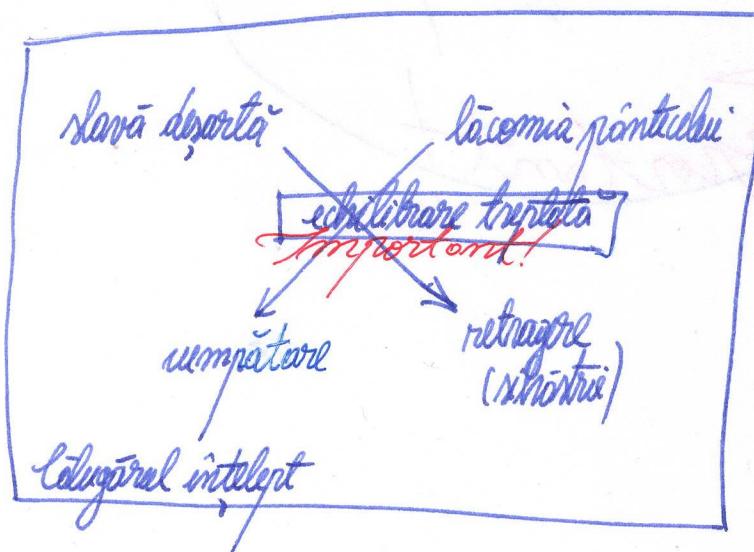
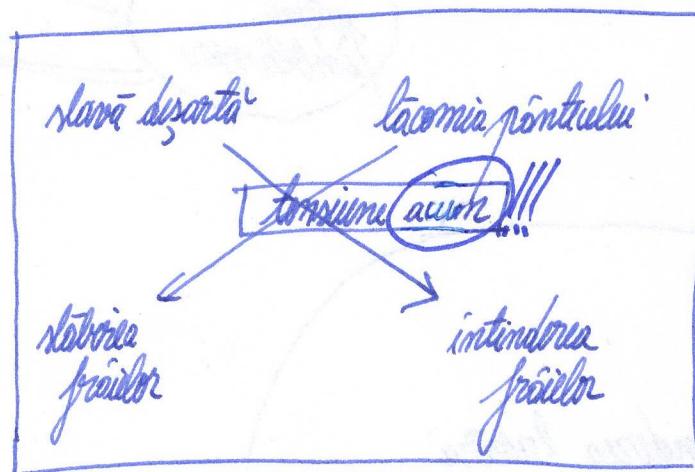
Obs "Se face bătău de joc a drăilor cel u și ia după păroarea și voiește să legiuiescă de la sine împotriva celor poruncite."
Important!

5

slava desătă dezmemorează adoratori lăcomia păntelui
și între ele se încă o luptă pentru menținerea calugarilor ca pentru un fricob cumpărăt.

lăcomia păntelui se referă să-i slabescă faile
dar slava desătă îl sprijină să ducă virtutea la următoare.

iar \Rightarrow calugarul inteligență și jude de amândouă
sustinându-le la vremea potrivită una prin realitate

⑥

Când trupul ne este în plină vigoare, să temem înfrântarea în totă vremea și în tot locul. Dar când acesta se imbolnăyește (acea că nu vred să se întâmple înainte de moarte) să excludem lumorarea noastră.

Trup în plină vigoare → **Important!!!**
Infrântare în totă vremea
Infrântare în tot locul

Important!
Excluderea lumorii noastre

putina
imbolnăzire

Excluderea lumorii
imbolnăzirii trupului

Important!

⑦ Am văzut preotii bătrâni; bătjocorile de brazi, desfășurându-se binecurăntăre
și pe timori nesiguri lor la ospite, de vin și de calecată.

Obs Nu se dăruiește preotului bătrân și desfășează de la vin și de la altă măncare
pe timori care nu sunt sub porția lui lor.

Iată: "Mărgăreții și vecinii numai pe timori
și pe cei desăvârșiți și bătrâni!"
Important!

Devenind mortariști (ca banii), să-i desfășoară pe morari. Dacă devenind mărcatori
să nu ne îngrijim de binecurăntarea lor, și mai ales când sunt razboiați
de foc.

Obs Prin foc aici înțeleg jucările trupelor

(8)

Urgșitul de Dumnezeu Evagie a socotit că este mai înțelit decât
că înțelții și în noastre, și în intellegere. Dar a fost doar deligol, nemoralitate
arătându-se mai fără de multă decât ce făcea de minte nu numai în multă
alte, ci și în același locuri: Când susținea moștenirea plăriei,
nu se strămutașe cu pâine și apă. El a vorbit că ar
spune copilului să urce la colț scara dintre-un singur pas.
Important!

Ora

~~Evagie este catolicul originist condamnat de Sinodul I ecumenic.~~
~~Ca și Origen, socotea și el lumea ca primită de o cădere a sufletelor din plăriea
spiritelor, deci ca rea în esență. După ei, trebuie să facem totul ca să ieișim, căci mai
repede decât lume. În acest scop trebuie să-lăsăm fizicul și pentru a-l face unealta
socată a deșului, pentru a-l indu hoția, și pentru a-l nimici.~~

Noi, respingând porunca lui și-i spum: De aceea, ne vom folosi de un mestesug
împotriva acestor multă mestesugite poteri. Si dacă nu me astăm sub un
hazboi foarte gros sau nu ne amintim primidia unor căldori, să tacăm
întai măncările care îngresă, și înțept pe cele care ne aprind, treci pe cele
care ne fac placere! Important!!!

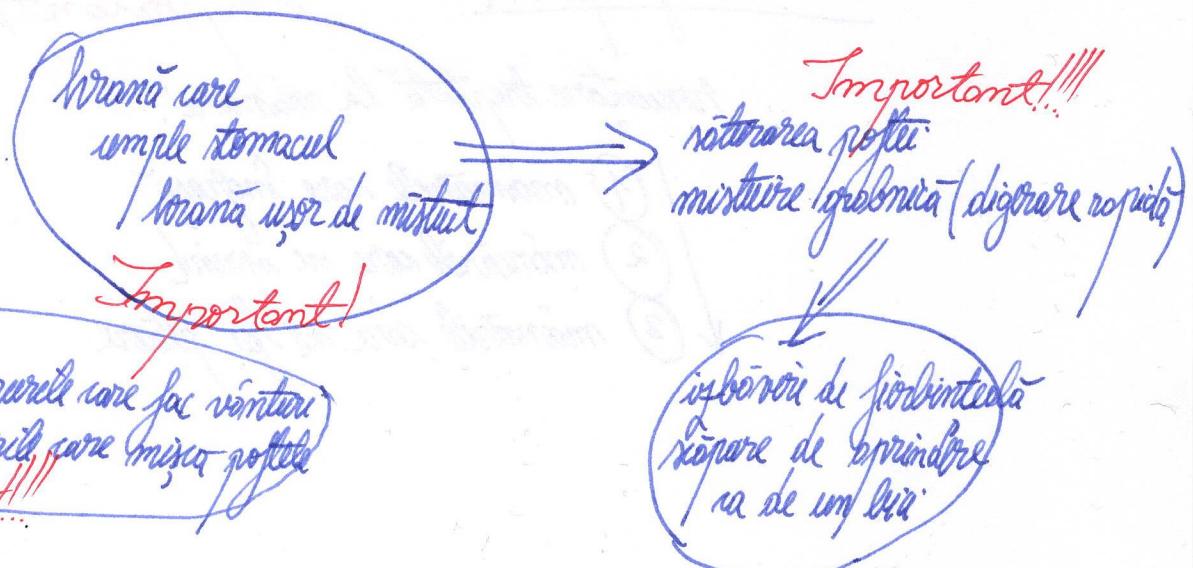
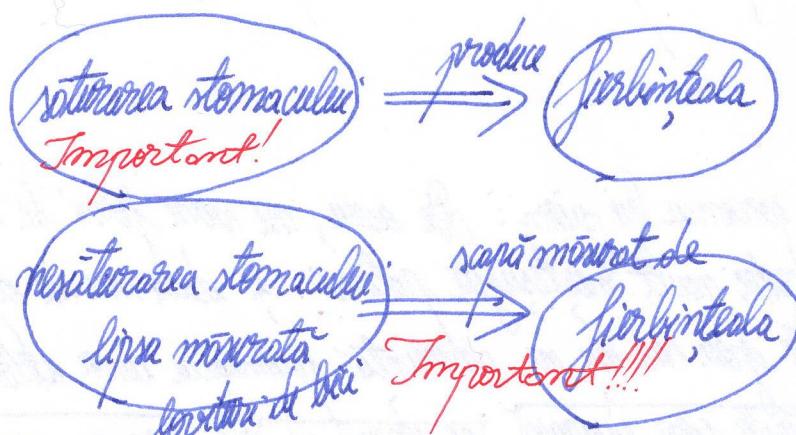
Remunțare treptată la mâncare:

- ① măncările care îngresă
- ② măncările care ne aprind
- ③ măncările care ne fac placere

⑨ De e cu putinta, dă pânteceleui hrana care-l umple și e ușor de masticat
ca prin rotireare nu rotiream pofta lui, iar prin masticare grubnică
ne ne vibram de aprenere ca de un băiu.

Tă conținem și mâncările care fac vînturi și vom sta
ca ele sănă și poftă.

OBS "Te xama și zice: se fiblindă ne vibram ca de un băiu prin nerăvăzarea
stomacului. Dacă prin [nerăvăzarea stomacului] se produce [fiblindă]
dări lipsă morărată [fie] [mizărele morărate].
Prin nerăvăzarea din mâncările produce și ea mizări și fiblindă:

(10) Răgi de dracul care te sfătuiește să prelungesti viață
Căci, vîzind cearul al nouălea al zilei următoare, și călcăt invocările
celor dinainte.

(11) Folta este înținareea potrivită celor minorate și
Folta este înținareea potrivită celor minorati

Cei de la deces au ca semn misarea trupului
voile să păzească puritatea / linistea mintii

Cei de al doilea / luptă pîna la moarte și pîna la sfîrșit imparativ lui
cu nemîpacare și fără îndurare

prin întristarea și toroarea suflarei, voile să castige
îndurarea lui Dumnezeu

(12)

Celui desăvârșit, negruia în toate și este $\left\{ \begin{array}{l} \text{temp de veselie} \\ \text{tip de mâncare} \end{array} \right\}$

Celui ce se nervoiese) timpul de veselie și este $\left\{ \begin{array}{l} \text{temp de lucru} \end{array} \right\}$

Celui patimis,

timpul de veselie și este $\left\{ \begin{array}{l} \text{sărbătoarea sărbatorilor} \\ \text{progniciul prognicielor} \end{array} \right\}$

(13)

Cel desăvârșit) pentru că a învins patimile și asta în toate fără griji și nici în timpul veseliei nu se îngrijeste de cum poate vrea placere sau împătimire.

Cel ce îx nervoiese) luptă cu patimile și socotește timpul mâncare (de muncă) timp de luptă, pedeșind pofta și punându-i acestia moșuri și hotare. ~~Prohont!!!~~

Cel patimis, poftind pururarea plăcerile, folosindu-și de timpul de prohunare și de ion prilej obrazore, și predă înțreg plăcitor, căruia are în fizică deas și în lucru de acestea.

(13) În inima lacomilor se mișcă viață de mâncare.

În inima celor ce plâng se mișcă viață de părăscătă [viață de chinuri]

(14) Important!
Stăpânește-te paintele până nu te stăpânește el pe tine, și atunci te vei înfrângi cu răsunări. Luminiile ușii se sparg cînd au căzut în groapa ^{argintită}. Dar fămenii români neșăptă de acasă. (Matteo XIX, 12)

Caz Fămenii sunt cei de care a zis Domnul că s-au fărat pe ei însiși: fămenii puntru Imperatrică lui Dumnezeu (Matteo XIX, 12), deoarece înfrângă în chip stolauvrișilor. Cei care îl să nu se deosebească între ei, rezând în același putință.

(15) Iată facem mort pătruncule u gondal fructui (vesnic). Căci, au zind unii de acela, și au făcut moarte plină la copăt măduvorile și au murit de o moarte îndoaie. o moarte este cea a înfrângerii la celmejor
în alta este moartea de la sfârșitul vîții pământene

Ole
16 Mîntea celui înfrânat e templul Duhului Sfânt.
Mîntea celui lacom e locul corbilor

Important!!!

Mîntea celui înfrânat e biserică Duhului Sfânt pentru că nu mai alipinde-se de cele care se ingelegează
și fac nău ne moți contemplă în infinitul ei
⇒ poate vedea prin acest infinit nefărăsuia dumneuiană

Important!!!

Mîntea celui lacom e locul corbilor pentru că a murit ea nău,
adău nu se mai vede pe sine

⇒ omul a lăsat numai trup ce se descompune
pe lumină vesnic stenopă. Tot corbul umbără pe unde sunt redare.

⇒ nu mai vede decât chipurile inghetate ale lăcomurilor care pier
adica idoli, definitiv marginit vizibil

Să răutăm și vom ofla că lăcomia priimuseste toate sufunderile noastre.
Important!!!

(16)

Mîntea postitorului se roagă în trezurul.

Mîntea celui neînținut e plină de chipuri (idoli) necurate.

Saturarea pânzecelui a uscat ujorarele.

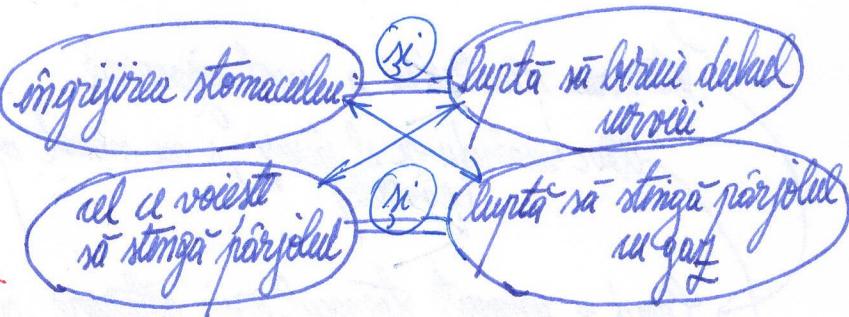
Dar uscându-se el visuri, s-au născut apele.
(pânzecelle)

Când se umedește stomacul prin saturare, se usucă lacrimile

→ Dar cind se usucă pânzecelle prin împângere, se nasc și noile
apele lacrimilor

- (17) cel ce-ni îngrijeste stomacul nău și luptă să-l urmărește bucal curvoii
este axemarea elui de voie să strângă părțile cu gaz.
- Când pânteak e strânsat, se răvășește inima
- Când pânteak e îngrădit se judecătorește gândul

Important!!!

- (18) Ta nemănește pe la seară întâiul zilei (ora șase dimineață)
și pe la cel doi mijloc, și pe la cel doi vîmă înainte de mânăcare, și vînafă
din aceasta folosul postului:

Pentru

- dimineața gândul glumă și roatăcește
- Când vine seară al nouălea se domolește puțin
- De la apusul soarelui se răvășește în total

Important!!!

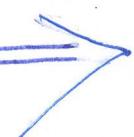
(19)

Pătrundește-nți pântecale și-ți vei închide negresit gura.

Important!

Obs

"Îngrijeste-te cu buna stință și sărăiește cu ostineașo în aceste ca prin aspirarea stomacului. să ne închidă gura, ca nu mai să răgea și să te deprindă în vorbori."

Limbă prende putere din multimea mâncărilor

Luptă-ți cu limba și reghează asupra limbui
Căci de te vei extri puțin, moarte te va ajuta și Domnul.

Important!

car

Burdufurile noi și vor umbla pentru a primi mai mult

Burdufurile susținute nu vor primi bătă.

(20) Cel ce rileste stomacul (năvălindu-mai mult) își largeste mattele.
Cel ce leaptă cu stomacul își îngrășă mattele.
Important!

mattele îngrășându-
nu mai e înnevoie de multă mâncări

→ stenai vom ajunge postiori din fizie
Important!

(21) De multe ori retea punе copăt retei.

Dacă urmă seama primă joacă e greu și cu neputință.

Important! Lând te va lăsa stomacul, domolește-l prin ostendeli.

Dacă nu e cu putință să fi domosit prin ostendeli din cauza răbiciunii
leaptă în el prin priegheri

Boruit de stomac → domolirea stomacului → { 1) prin ostendeli
Important! } { 2) prin priegheri
Important! }

(22)

Important!

Când te se îngrăbișă ochii, spucă-te de lăvrel măinilor.

Dar dacă nu-ți vine somnul, nu te spuci de el.

Important!

→ Căci nu e ne putință să-ți împărtășezi mințea cu (lui Dumnezeu)

(x) amintirii

să le sărăciști cu (lui Dumnezeu)

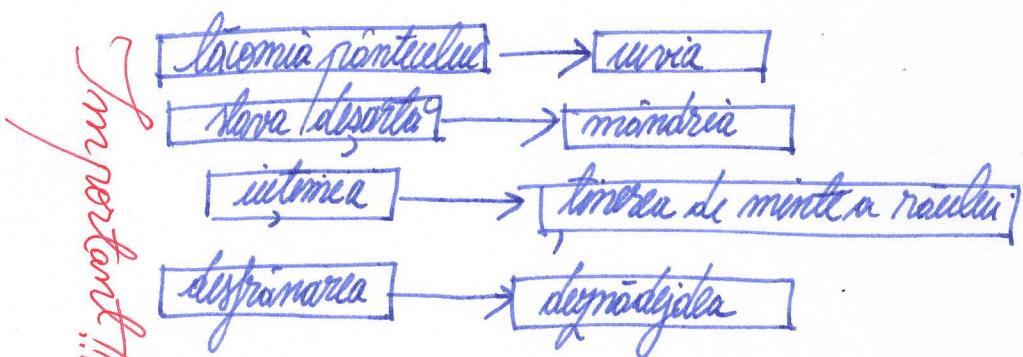
(x) lăvrulele de mână

Important!!!

(23) Cunoaște uș de multe ori dracul și aștează în stomac și ne lăsă pe om să ne rotire, chiar de ar mânca tot Egiptul și ar bea Nilul întreg.
După mânăcare plăcă, ticălosul, și ni-l trimite pe cel al urvoiei, vesteindu-i că s-a întâmplat: "Ta-l, ia-l, găi, turboră-l".

Oas

"Drac pe drac nu se roste. Dar cel al lacomiei pînteului trimite după cel al urvoiei; cel al slaviei după cel al mandriei; cel al iutimii după cel al tonurii de minte a răului; cel al desfrănării, după cel al demodejidei. Si, simplu grăind, cei următori, după cu dimintă.

~~Important!~~
~~Căci pîntelele umplându-se nu va lupta mult. Si acela, venind sărbătoare (bracul urvoii). Si legându-ne prin somn mâinile și picioarele fac apoi toate astă voiește, numărul reflectat în trupul (prin intensificare) (prin natură) (prin vegetari)~~

E un lucru de mirare să vezi mîntea netruncată, întinută
Important!, întunecata de trup

și
să răsăi să vezi pe cel nemoral urât și subiect prin leu.
Important!

(24) Dacă ai săgăduit lui Iisus să rătăceri pe celea cea strâmbă și plină de negozuri, strâmborează-te în stomacul tău de îngrijistii stomacului. ~~Căci de îngrijistii stomacului ai colcat binele.~~

Important:

(25) Gândeste-te și asculta pe cel de judecătă:

"~~Bota și lunge~~ este calea pântecelui care duc la pierzare prin narri și mulți sunt ai se rătăceri pe ea.

(26) ~~Strâmbă~~ e poarta și plină de negozuri calea posturii care duc la starea nevrăjăinirii. "Se potini sunt cei care intră în ea." (Matteu VII, 13-14)

Obs Roagă-te să fii dințre cei putini. Că rar e binele.
De aceea putini sunt cei ce intră. Nu secolim că toți ai din chile și vor mărturi bune și răi: căci nu e asta. Căci mulți intră în viața lor virtuoasă, dar putini o păstrează.

(26)

Căptenia dracilor e lucru, care a căzut
Stăpânul patimilor e gâtul jântului:
Important!!!

(27)

Legând la masa cu bucată, tădu-ți aminte de moarte.
Legând la masa cu bucată, tădu-ți aminte de judecata.

De aici așa vei impiedica puțin patimă.

Important!!!

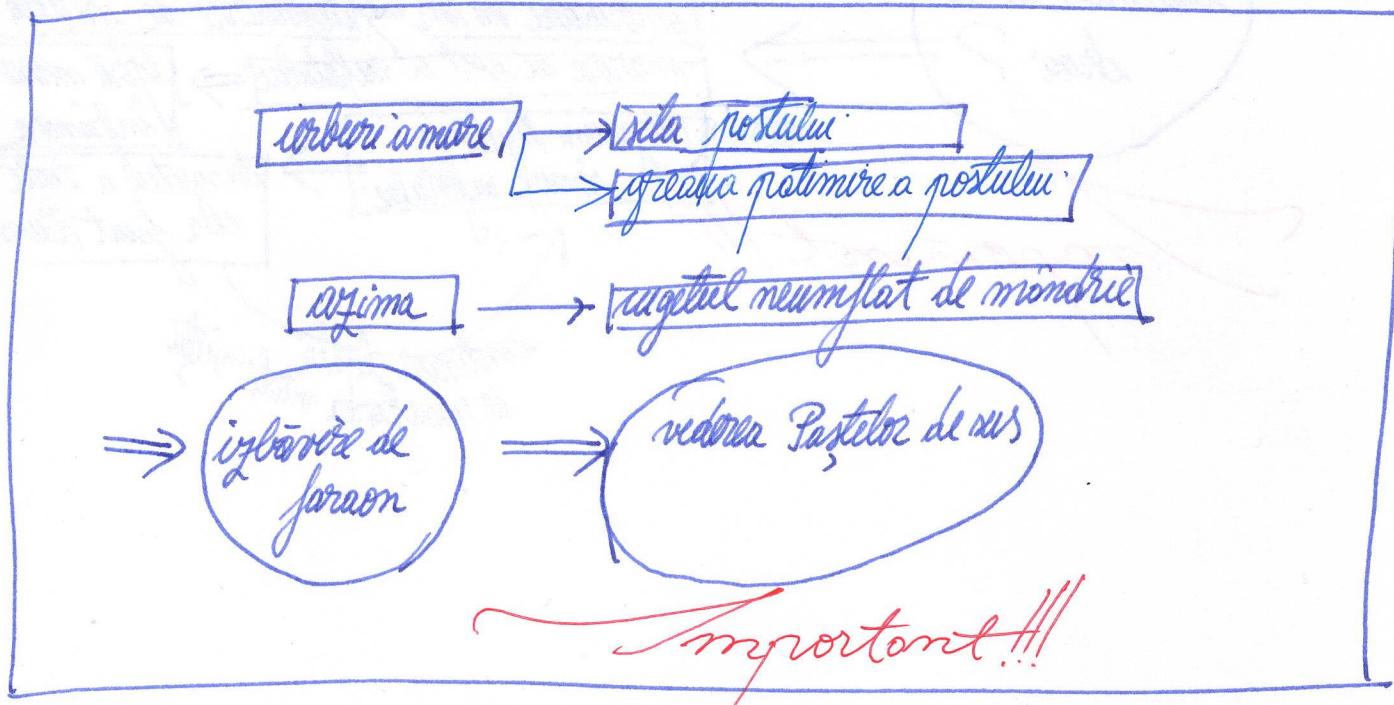
Băndă leavăra nu înțelegești să-ți aduci aminte de oțelul Stăpânumul
Băndă leavăra nu înțelegești să-ți aduci aminte de fierul Stăpânumul:

Și

augurul rau te vei împâna
rau susținând îți vei face cugetură mai smarit

(28) Nu te amagi: {nu te vei izbăvi de faraon }
{ nu vei vedea Partea de sus }

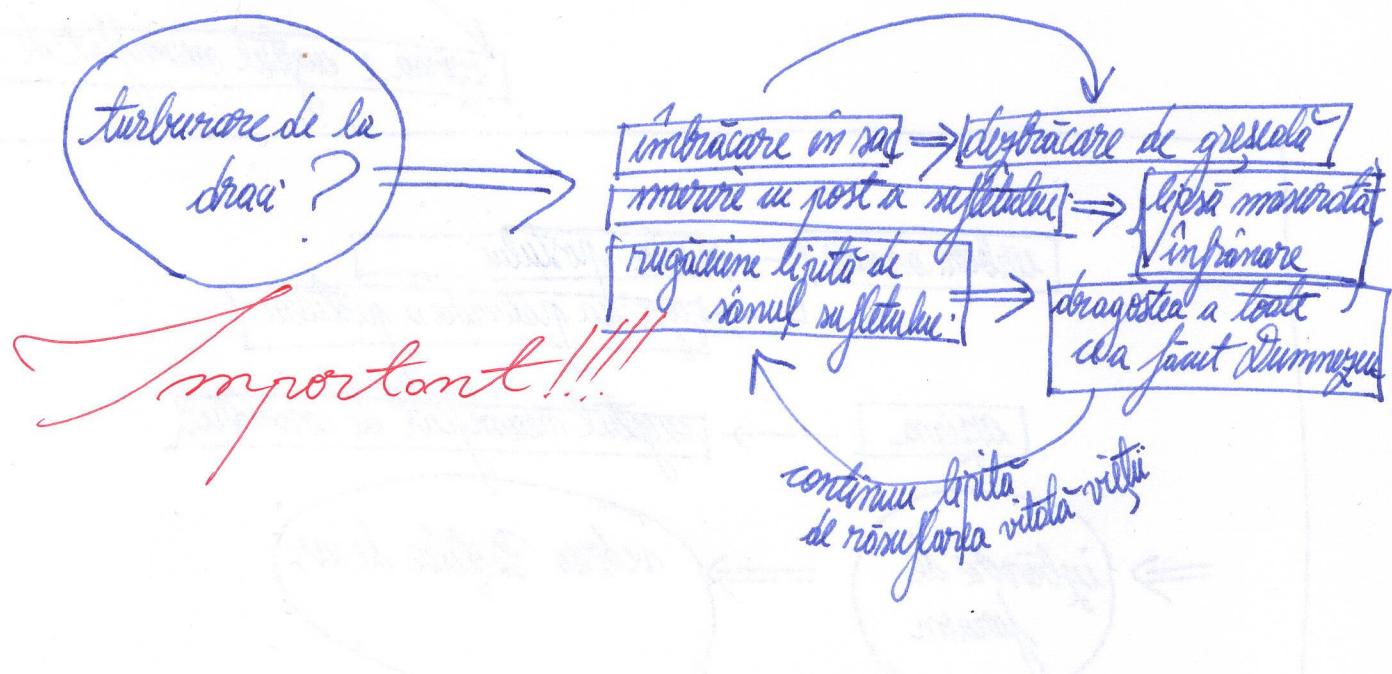
de nu vei mânca nemulțumitoriburile amare și azima,
⇒ în postului, și azima este potrivirea a postului
azima e sugetul neumflat de mâncare

(29)

Să se lipescă tăie năștorea ta pînă la celuialăzile:

"Când mă turburau draci, m-am îmbrăcat în sac
și am merit în post suflatul meu;
și rugăciunea mea s-a lipit în sănul suflatului meu"
(Ps XXXIV, 12)

(30) Postul e o sărbătoare a fericirii.

OBS E o sărbătoare a fericirii celor săraci { într-o viață nobilă prea tare, într-o viață nobilă prea multă trăbită materială}

⇒ dor prin aceasta, fericirea e redusă la trăirea fireasă în plinătatea puterilor spirituale pe care le prezintă de la Dumnezeu, prin care dulceata și trăbita celor materiale este copășată.

Postul definitiv

Postul e o sărbătoare a fericirii și o lăuire - împrejur a dulceții gătăjului

Postul e surmareea aprinderii

Postul e slanțarea gândurilor rele și eliberarea de visuri

Postul e uratia rugăciunii

visuri care ne
roborează în plăcere
trupării inferioare

Postul e luminatorul sufletului (colanța sufletului)

Postul e forța muncii

Postul e înmormântarea învârtoșării

Postul e uza străpungării inimii (începutul conștiințării stării de gresedă)

Postul e suspinul morții

mijlocul conștiințării stării de gresedă
“La săptămâna de stărea negrescă”

Postul e gădăjirea veselă

sfărșitul conștiințării stării de gresedă
“lăuaria primirii măngâierii”

Postul e înșelarea multii vorbiri

Postul e începutul linistirii

Postul e străjorul asaltului

Înnoitor

Important

Postul e susurarea somnului

Postul e somotul trupului

Postul e proximitatea neputinței

Postul e cercarea pacătelor

Postul e lesa soiului

Postul e dezvoltarea soiului

OBS De-ți vei săpaști stomacul și vei rotârni în rază
De-mă-ți vei săpaști stomacul te-ai făcut mânăse
mortu.

De vei întâri dulcul din tine prin săpașire orupre stomacelui
vei intra prin el în comunicare vie cu Dumnezeu
și te vei rotârni în ambiantele uiborii și puterii lui,
care te va tine prin dialogul între tine și El,
vechiu și nou.

Așa că, vei fi săpașit vechi de un trup binecăut de patru
și lepusat de lumina dulului umplut de Dumnezeu
care în comunicare dialogică cu Dumnezeu

31) Să întrebăm și pe acesta, mai bine zis mai înainte de tot, pe acesta întăritătoarea a releeor care ne rugăvoiește, ura patimilor, nădeea lui Adam, purgarea lui Iisus, nunțirea israelitilor, răvenea lui Noe, văngătoarea Gomorei, răvinătoarea lui Lot, pe nimicitoarea fililor lui Eli, pe catalanitoarea înțemorilor, de unde se năste și care sunt nepotii ei, cine este cel ce o gădobește pe ea și cine cel ce o nimiceste și desăvârșire? ?

"Spune nouă, o, tronu a tuturor muritorilor, care ai cumpărat pe toti cu aurul nepădurării: de unde ai căstigat intrarea în noi? Si ce ai năvăsat după ce ai intrat? Si care e ierarea ta din noi sau izbăvirea noastră de tine?" Iar ea, plânzându-se de ocărari și firbânde de mână și purind în chip tronul și salbatic împotriva noastră, ne răspunde: „De a mă impoziști cu ochii voii, cei ce-mi sunăti purpur? Cum vă sărguiți și voi despărțiti de mine? Că și eu am fost legată de firea voastră. Via mea e continuul bucatelor, prima neșăturării este obisnuită, temeiul patimii mele este obiceiul vostru care mi-a lăsat înainte, neșimtrea suflatului și neoducerea-aminte de moarte.

→ obs "Cel ce hrănește în sine obisnuita e ca omul care hrănește foul.
Căci măsură puterii amânduoră stă în mătreu". Cel ce hrănește obișnuita lacrimii părintelui hrănește foul care consumă și omoră duhul, care e libertate și viață
iară de sfârșit în comunicare cu Dumnezeu. Adăra face rebul repetitiei libere a unor
legi inființate care-l stăpânesc și de căl mortui duhului; care prin libertate e moare nou
și de cărare și putere, și moare să fie venită vînă. Chiar prin modul moștenirii sale obișnuita
arata că e puterea repetitiei libere, care omoră duhul.

"Obisnuita și va cere o dată și vorba ei va fi respinsă, a doua oară și vei alege
mai slabă. Dar de-năva îndeplini vorba ei și o dată, și de-a doua oară și vei alege mai puternică
împotriva ta. În tot luarul să rămănești în toate acestea cîntărită. Căci e mai bun ajutorul
ce-l ai poiezindu-te decât ajutorul din luaruri"

Si de cîteva săptămâni de la mine numele nepotilor mei? Si voi numără și vor înmulți mai mult decât niciunul morii. Totuși, ascultăte pe cui întâi morăruți ai mei și pe cui mai iubiti, ascultă cum se numește: [fuiul meu cel întreg morărat este slujitorul curței al doilea după el este cel al invărtosării inimii], [al treilea este omul]

apoi din ei pornesc [o mare de gânduri]
[valori de înținăciune]
[adânc de mărită nestiute și negoită]

Obs. "Bream moră tulburată ridică valuri, iar acestea suspendă varul, ora furtuna gândurilor ridicând înținăciunea supradată astfel încât în adâncul pierzării

În patimile noastre de boala pîntecului sau în oricare altă opere, successiv, nemulțumită gândirea mordare, care suspendă astfelul în ele, încot nu se mai vede. Cel obscurat de de nu mai stie de cineva sa propriejăza, de valoarea ei, de deschiderea ei responsabilă spre infinitul Demnezeieni și spre pereția. El nu mai trăiește anticipat viața adâncă a dialogului cu Dumnezeu și lărgimea ei în infinitul Lui, și spusmodic, singur și atât în chip bătrân în felice gond.

Fiecle mele: [lenea], [vorba multă], [îndrăgoste], [mănoare răsuflare], [glumă], [împotrivirea în urmări], [grumăzul leapan], [moșintea], [notia], [fala], [culegătura], [subirea de probabile] cărora le urmează [rugăciunea intenției] și [gândurile împărtășite], dar adesea și [mărcociri deosebite și măștătoare], cărora le urmează iuriile, [bormădydea] cea mai completă dintre toate.

Pe mine mă înșelători, dor nu mă biruiște [amintirea pacătelor], mă dusmoreste gândul mortui. Dar nimic nu mă desfîntăză în total din oameni. Cel ce a dobândit pe lîngătorul și roagă fructul împotriva mea. Si Aresta, îndupăcat, nu mă lasă să lucrez în chip grofic. Iar cei ce nu L-au gustat pe Ofela cer să se indulcăciu numai decat de dulceata mea. Pe aceasta o biruiște [barbată]. Si cel ce a biruit-o e vădit să se grăbește spre neputință și spre neprudență cea deplină.